

Bijlage 35
B 35 11 1 van 4

Ministerie van Defensie

Directie Juridische Zaken
Afdeling Bestuurs-, Straf- en Tucht recht
Postbus 20701
2500 ES 's-Gravenhage
Telefoon (070) 3 18 8188
Telefax (070) 3 18 6575
Telex 34576 MVD/GV/NL

De Arrondissementsrechtbank te Haarlem
Sector Bestuursrecht
Postbus 956
2003 RZ HAARLEM

Uw brief	Uw kenmerk	Ons nummer	Datum
6 april 1999	98/5064 WOB V00	CBD 98/013/A 99001066	20 mei 1999

Onderwerp
Beroep H.P. Valkenier te Haarlem

VERWEERSCHRIFT

1. Inleiding

Naar aanleiding van bovengenoemde brief zend ik U hierbij (in tweevoud) mijn verweerschrift alsmede enige aanvullende stukken in het beroep van de heer H.P. Valkenier - nader te noemen eiser - gericht tegen de beslissing van de Minister van Defensie d.d. 17 juli 1998, nr. CBD 98/013. In deze beslissing werd het bezwaar tegen het besluit d.d. 31 december 1997, nr. V97001324, waarbij naar aanleiding van een Wob-verzoek een groot aantal documenten aan eiser ter beschikking is gesteld, ongegrond verklaard en werd dat besluit gehandhaafd.

Alvorens inhoudelijk in te gaan op het gestelde in gemachtigdes beroepschrift voor wat betreft de bestreden beschikking, hecht ik eraan te reageren op hetgeen zowel in het beroepschrift als in het schrijven d.d. 15 maart 1999, nr. hg/rs/987291, met betrekking tot de verslaglegging in de bezwaarschriftenprocedure door de gemachtigde wordt opgemerkt. Daarna zal ik kort de voor deze zaak relevant feiten schetsen waarna tot een inhoudelijke beoordeling van het beroepschrift gekomen wordt.

2. Verslaglegging

In punt 1 van het beroepschrift d.d. 30 oktober 1998 beklagt de gemachtigde zich over het feit dat zijn pleitaantekeningen aan het verslag zijn gehecht zonder dat deze in getypte vorm zijn uitgewerkt. Ik verwijs u naar de als bijlage 1 en 2 gevoegde correspondentie met de secretaris van de bezwaarschriftencommissie, waaruit overduidelijk blijkt dat het de gemachtigde te allen tijde vrij staat een getypte versie in te leveren. Anders dan de gemachtigde meent stelt de Awb geen vormvereisten aan het verslag. Het is, zoals de MvT zegt, niet zozeer van belang,

Bijlagen
3

Bezoekadres
Kalvermarkt 32

Doorkiesnummer
secr: 070 318 6563

Verzoeken bij beantwoording datum, nummer en onderwerp te vermelden.

hoe hetgeen op een hoorzitting naar voren is gekomen, als wel dat het wordt vastgelegd (MvT, PG Awb I, p. 343). Dit laatste is gebeurd door toevoeging van de eigen aantekeningen van gemachtigde aan het verslag. Het is verweerder overigens niet duidelijk waarom de gemachtigde Uw rechtbank op 15 maart 1999 verzoekt de secretaris van de bezwaarschriftencommissie te vragen alsnog zorg te dragen voor het uitwerken van de notulen terwijl de gemachtigde in het beroepschrift van 30 oktober 1998 reeds te kennen geeft op dat moment doende te zijn met het uitgebreid laten uittikken van de pleitnotities.

3. Feiten

Het is goed bij de behandeling van deze zaak de volgende feiten helder voor ogen te houden.

- Het logboek is in 1985 door () gevonden. De MARID heeft het boek destijds van () in ontvangst genomen en heeft het aan hem geretourneerd (hij is dan ook als eigenaar van het boek aan te merken en niet eiser). Eiser en () hebben vervolgens de publiciteit gezocht hetgeen uiteraard niet onopgemerkt is gebleven.
- Er is door Defensie geen onderzoek naar de persoon van eiser ingesteld noch is Defensie betrokken geweest bij het PID-onderzoek. Over dergelijke onderzoeken kan verweerder eiser dan ook niet onvolledig of valselijk hebben geïnformeerd.
- Eiser heeft zelf Defensie benaderd in 1991 met het verzoek om nadere informatie omtrent het logboek en later in verband met het getuigenverhoor van een medewerker van de MARID (reden waarom er een dossier ontstaat over het logboek).
- Verweerder beschikt niet over een verslag of notulen van een gesprek dat op 22 mei 1989 tussen een medewerker van de MID/KM en een BVD-medewerker heeft plaatsgevonden waarin door laatstgenoemde gevraagd werd naar bekendheid van de Marine met het logboek. Evenmin beschikt verweerder over een notitie van de BVD d.d. 31 mei 1989.
- Door verweerder zijn aan eiser documenten overgelegd (31 december 1997) in het kader van het Wob-verzoek.

4. Beroepschrift

Bij de inhoudelijke behandeling van het beroepschrift zal verweerder, waar mogelijk, de volgorde aanhouden die de gemachtigde heeft gehanteerd.

Daarbij wordt ten eerste verwezen naar het bestreden besluit en het daarbij behorende advies van de Bezwaarschriftencommissie Directie Juridische Zaken dat de motivering van het bestreden besluit bevat, en waarop hieronder nog nader wordt ingegaan, alsook naar het primaire besluit van 31 december 1997, nr. V97001324, dat ter zake als ingelast moet worden beschouwd.

1. In punt 5 stelt eiser dat het een slechte zaak is dat hij in het ongewisse wordt gelaten over hetgeen hem is aangedaan zonder dat daarbij op enigerlei wijze het landsbelang dan wel de Staatsveiligheid in het geding komt. Hij wenst op de hoogte te worden gebracht van jegens hem verrichte onderzoekshandelingen. Voorts wordt gesteld dat eiser het Defensie-dossier niet kent. Verweerder wijst er nogmaals op niets ten nadele van eiser gedaan te hebben en derhalve ook dienaangaande niets te kunnen melden. Gelet de stukken die wél aan eiser zijn verstrekt kan niet met recht staande worden gehouden dat zijdens verweerder allerlei redenen worden aangevoerd om eiser zo weinig mogelijk ter wille te zijn bij het verkrijgen van de door hem gewenste informatie (dan wel het zich met hand en tand verzetten tegen het verstrekken van welke informatie dan ook, zoals op blz. 9 wordt gesteld). Evenmin is verweerder betrokken in een procedure bij de Raad van State omtrent schadevergoeding voor wat betreft het Binnenlandse Zaken-dossier. Eiser kent wel degelijk het

Defensie-dossier met uitzondering van slechts enkele documenten of passages daaruit die om gerechtvaardigde redenen niet zijn verstrekt.

2. In de punten 7 en 9 t/m 11 wordt betoogd dat - kort samengevat- noch de bepalingen van de Wob noch de jurisprudentie het besluit waarvan beroep kunnen rechtvaardigen. Niet zou zijn ingegaan op het voorstel het dossier (deels) te anonimiseren.

Met betrekking tot dit laatste wijst verweerder erop dat dit, waar mogelijk, nu juist wel gedaan is. Dienaangaande wordt verwezen naar de stukken die Uw rechtbank onder de vigeur van artikel 8:29 Awb zijn verstrekt. Namen en of functies zijn verwijderd gelet op het bepaalde in artikel 14 Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten (WIV) dan wel artikel 11, tweede lid, Wob.

Artikel 14 WIV verplicht de hoofden van de diensten zorg te dragen voor de geheimhouding van daarvoor in aanmerking komende gegevens, bronnen en de veiligheid van personen met wier medewerking gegevens worden verzameld. Dit betekent o.m. dat er geen informatie wordt verstrekt over bij de dienst werkzame personen en hun functies of over personen en instanties waarmee de dienst contacten heeft. In de jurisprudentie en de literatuur is dit aangemerkt als behorende tot gegevens (die inzicht kunnen geven) omtrent bronnen, werkwijze en actueel kennisniveau. In algemene termen valt dit onder het bepaalde in artikel 10, eerste lid onder b, van de Wob. In deze kwestie is er voor gekozen dit nader te concretiseren door te verwijzen naar artikel 14 WIV. Dat in voorkomend geval, zoals bij de notitie van de Marinestaf van 21 september 1989, een nadere motivering moeilijk gegeven kan worden omdat daarmee inzicht in de inhoud van het document zelf gegeven zou worden, hetgeen zich met het hiervoor gestelde niet verdraagt, moge duidelijk zijn.

Artikel 11 Wob bepaalt dat uit stukken opgesteld ten behoeve van intern beraad geen informatie wordt verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen. Met betrekking tot een aantal geweigerde documenten en/of passages gaat het om dergelijke opvattingen. Verweerder merkt allereerst op dat er zijns inziens geen zeer bijzonder algemeen publiek belang is dat noopt tot het openbaar maken van die opvattingen. Het tweede lid van artikel 11 Wob laat verstrekking van informatie over persoonlijke beleidsopvattingen toe in niet tot personen herleidbare vorm. Daar waar herleidbaarheid niet door (enkel) anonimisering te voorkomen was is ervoor gekozen ook omtrent de persoonlijke beleidsopvatting geen informatie te verstrekken. Overigens begrijpt verweerder uit het gestelde in de tweede alinea van blz. 9 dat eiser niet geïnteresseerd is in persoonlijke opvattingen van medewerkers. Verweerder concludeert hieruit dat eiser er derhalve geen bezwaar tegen kan hebben dat de namen van die medewerkers en/of hun opvattingen zijn verwijderd.

Tot slot merkt verweerder op dat ook in de jurisprudentie tot uiting is gekomen dat feiten en persoonlijke opvattingen zodanig vervlochten kunnen zijn dat objectivering van de documenten niet tot de mogelijkheden behoort, in welk geval niet tot informatieverschaffing behoeft te worden overgegaan.

Het standpunt dat eiser inneemt als zou de gehele WIV, dus niet alleen artikel 16 maar ook artikel 14, strijdig zijn met de artikelen 8 en 13 EVRM snijdt geen hout en vindt ook geen ondersteuning in de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Voor de goede orde wordt tevens opgemerkt dat het in de door eiser bedoelde uitspraak van de Raad alleen ging om inzage in eigen gegevens. Volledigheidshalve wordt erop gewezen dat het wetsvoorstel voor de nieuwe wet inlichtingen- en veiligheidsdiensten in artikel 15 een gelijkkluidende bepaling kent als het huidige artikel 14 (zie bijlage: TK 1997-1998, 25 877, nrs. 1-2, blz. 6).

5. Conclusie

Verweerder meent dat bij de heroverweging terecht de conclusie is getrokken dat het bij het primaire besluit weigeren bepaalde informatie te verstrekken gerechtvaardigd is gelet op het bepaalde in de artikelen 14 WIV en 11 Wob en dat het bestreden besluit derhalve op goede gronden is genomen. Verweerder verzoekt Uw rechtbank mitsdien het beroep ongegrond te verklaren.

DE MINISTER VAN DEFENSIE
voor deze
HET HOOFD VAN DE AFDELING
BESTUURS-, STRAF- EN TUCHTRECHT